

⁶⁴ Kanitz, Reise in Süd-Serbien und Nord-Bulgarien; Д-ръ Мачай въ Гласник Т. XIX; М. Б. Миличевичъ, Србија.

⁶⁵ На картитѣ се срѣща сѣщо тѣй Ogustul и Skitul; ала окончанието *ul* се чува само въ ромѣнскитѣ селища при устията на тия рѣки. Името Огустъ рѣката е получила отъ римската колония Augusta при нейнитѣ извори. Mannert, Geogr. der Griechen und Roemer, VII. 88.

⁶⁶ „Si la Sierra Nevada embellit l'horizon du bassin de Grenade, le pendant sur une autre échelle ne s'en trouve-t-il dans la superbe cavité de Sophie, dominée au sud par la neige du Rilodagh et à l'ouest par le haut et rocailleux Vitosch d'au moins 4500 pîeds? Vis-à-vis de ce dernier règne une série de plus basses montagnes boisées, tandis que entre eux s'étend cette vaste plaine verdoyante, dont les nombreux tumules coniques d'Avares forment les seules éminences et qui est arrosée par l'Isker et ses affluents“. А. Boué, Sur l'établissement de bonnes routes et surtout de chemins de fer dans la Turquie d'Europe. Vienne, Braumüller 1852, 43. (На тая книжка за жалость малко сж обърнали внимание).

⁶⁷ E. Rockstroh, въ Mitheil. der k.k. geogr. Gesell. 1874, 449. Prof. Dr. Fr Touia, (Ueber den Berkovica-Balkan und durch die Jskerschluchten nach Sofia ib. 1876, 252) мисли, че презъ Искърския проломъ, въпрѣки голѣми мжнотии, все пакъ ще може да се прокара желѣзница. Kanitz, Donau-Bulgarien II, 328 (съ картина).

⁶⁸ По българ. сѣщо и *Вита*. Въ една народна пѣсень се казва, че Стоянъ съ соколи ловѣлъ „по Витж и по Искара“, Общъ трудъ, Болградъ, 1868, 2, 79. „Вита река“ е означено въ Географията на Неофитъ Хилендарецъ (Крагуевацъ, 1835).

⁶⁹ Вж. Hochstetter, Das Becken von Ichtiman und der falsche Vid. Mitheil. der k. k. geogr. Ges. 1870, 289.

⁷⁰ Христо В. Пуляковъ въ своята монография за градъ Копривщица (въ литературния журналъ Български книжици, Цариградъ, 1860, II, 262) казва, че съвсемъ неправилно поставятъ Златица подъ северния склонъ на Балканитѣ и погрѣшно насочватъ водитѣ отъ Ихтиманската мѣстность покрай Златица презъ Балкана къмъ Дунава, понеже освенъ Искъртъ никаква друга рѣка не се промъква презъ Балкана. Сѣщо и на българската карта „Европейска Турция“ отъ Данова (Виена, 1863, 4 листа) областитѣ на Видъ и Тополница сж означени правилно.

⁷¹ До нѣкѣе рѣкы, иже наричетъ се тѣми людѣми Росита 1469. Гласник 22, 294 (ib, 296 до рѣкы глагольемѣе Осма). На рѣцѣ Роситѣ у Никополѣ — четемъ въ единъ старо-срѣбски рѣкописъ (Чтенія Общ. Ист. Москва 1859 II, 29).

⁷² Kanitz, въ Mitheil. der k. k. geogr. Ges. 1874, 472.

⁷³ За Тича ср. Шафарикъ, Древности § 30. Bujuk Kangik ou Titza: Marsigli, Le Danube, La Haye 1744, 2, 52. И сега има бѣлг. село Тича (тур. Читахъ) при изворитѣ на Голѣма Камчия.

⁷⁴ Taenarus въ лат. преводъ на Халкокондила е погрѣшка; въ оригинала се чете *Ταίναρος*; това е *Τέταρος* у Херодота 4, 89—91. Халкокондилъ изобщо много подражава на Херодота. Тая погрѣшка откри Тафель, Constantinus Porphyrogenitus de provinciis regni Byz. Tubingae 1846, 28. Херодотовиятъ Теаросъ не е нито Тунджа, нито